Kurs administrowania systemem Linux Zajęcia nr 8: BSD Init i SystemD

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

22 kwietnia 2024

Demony

Demon — proces działający w tle zwykle przez cały czas pracy systemu.

- Nie posiada terminala, jego stdin to zwykle /dev/null.
- Jego ojcem jest /sbin/init (w SysV Init na skutek osierocenia przez skrypt inicjalizacyjny i *reparentingu*, w SystemD oryginalnie).
- Komunikuje się z innymi procesami poprzez mechanizmy IPC (np. sygnały, gniazda, kolejki wiadomości, nazwane potoki) i magistrale (np. dBus).

Trivia

- Angielska pisownia: "daemon" (dawna wersja współczesnej "demon").
- Nawiązuje do idei demona Maxwella.
- Wymyślona przez członków MIT Project MAC na początku lat '60-tych.

Serwisy

- Usługi systemu.
- Często uruchamiane podczas startu systemu.
- Często realizowane poprzez demony.

Instytut Informatyki UWr Linux 8 22 kwietnia 2024 2 / 62

Demony

- PPTD=1
- CWD=/
- Działają w osobnej sesji (wykonują setsid(2)).
- stdin, stdout, stderr są połączone z /dev/null.
- Zwykle komunikują się z otoczeniem poprzez gniazda.
- Komunikaty diagnostyczne piszą poprzez syslog.
- Zwykle uruchamiane za pomocą serwisów.

Uruchamianie i zatrzymywanie serwisów

Klasycznie w System V init

/etc/init.d/serwis [start | stop]

"Nowocześnie" w System V init

service serwis [start | stop]

W systemd

systemctl [start | stop] serwis[.service]

Proces, który pragnie się zdemonizować w SysV Init (zob. daemon(7)), powinien:

- Zamknąć wszystkie deskryptory plików.
- Podłączyć stdin, stdout i stderr do /dev/null.
- Usunąć własną obsługę sygnałów i zresetować maskę sygnałów.
- Usunąć zbędne zmienne ze środowiska.
- chdir(2) na / i umask(2) na 0, aby nie blokować systemu plików.
- Osierocić się i utworzyć własną sesję, w której nie jest liderem (np. fork(), sesid(), fork(), po czym oryginalny proces i pierwszy potomny wykonują exit()).

Demonizacja, cd.

Alternatywy:

- Program nohup(1) zapewnia namiastkę demonizacji dla zwykłych programów.
- SystemD nie wymaga od procesów demonizacji, wykonuje ją sam (zob. systemd.exec(5)). W SystemD samodzielna demonizacja przeszkadza w monitoringu demonów.

Uruchamianie demonów:

- Przed zdemonizowaniem proces powinien sprawdzić, czy demon nie jest już uruchomiony.
 Robi to zwykle zapisując swój PID do pliku /run/program.pid.
- W Debianie specjalny skrypt start-stop-daemon(8).

Grupy procesów

- Zbiory procesów tworzone na potrzeby zarządzania zadaniami (jobs).
- Zarządzanie polega głównie na zarządzaniu dostępem do terminala sterującego i wysyłaniu sygnałów do wszystkich członków grupy.
- Grupy są podzbiorami sesji.
- Tylko jedna grupa procesów grupa *pierwszoplanowa* (*foreground*) ma stdin podłączony do terminala. Pozostałe są zatrzymane lub pracują w tle (*backgroud*).
- Podczas tworzenia przez powłokę rurociągu wszystkie procesy są przypisane do jednej grupy.
- Grupa ma lidera.
- Liderem rurociągu jest jego pierwszy proces.
- PGID (Process Group ID) grupy jest PID jej lidera.
- W odróżnieniu o sesji grupy nie zwracają uwagi na śmierć lidera.
- Proces będący członkiem grupy może nie być potomkiem lidera (por. reparenting).

- Wysłanie sygnału do wszystkich członków grupy: killpg(2), także kill(1) z PID <-1.
- <ctr1>-Z jest przechwytywane przez jądro i powoduje wysłanie sygnału SIGTSTP do wszystkich procesów grupy pierwszoplanowej. Grupą pierwszoplanową staje się grupa, która wywołała wstrzymaną grupę. Powłoka *maskuje* SIGTSTP.
- <ctrl>-C jest przechwytywane przez jądro i powoduje wysłanie sygnału SIGINT do wszystkich procesów grupy pierwszoplanowej.
- Polecenia powłoki: jobs(1) ujawnia listę zadań (grup procesów) w bieżącej sesji, fg(1) przenosi zadanie na pierwszy plan, bg(1) wznawia zadanie zatrzymane (poprzez wysłanie SIGSTOP do grupy procesów) w tle (poprzez wysłanie SIGCONT do grupy procesów).

Zarządzanie procesami — dalsze informacje

Dostępne zasoby dla procesu

• Funkcja ulimit(3) i polecenie wbudowane powłoki ulimit (liczne opcje: -HSTabcdefilmnpqrstuvx).

Priorytet procesu

- Liczba z przedziału –20...19. Zwykle ujemne priorytety może nadawać tylko root (por. ulimit -e).
- Syscall nice(2) i polecenia nice(1) i renice(1). Zadania wsadowe uruchamiać poleceniem:
 nice -n19 program

Selektywne nadawanie uprawnień programom

• Capabilites, zob. capabilities(7), setcap(8), getcap(8) — bezpieczniejsze niż setuid.

Cgroups i namespaces

• Rozbudowane możliwości grupowania procesów i zarządzania nimi.

To już wiemy:

- Pierwszy proces uruchamiany przez jądro po zamontowaniu głównego systemu plików.
- Zwykle ma PID=1 i PPID=0 i jest przodkiem każdego procesu w przestrzeni użytkownika.
- Odpowiednik w jądrze: kthreadd (PID=2 i PPID=0), który jest ojcem każdego wątka w przestrzeni jądra.
- Pracuje przez cały czas życia systemu i umiera jako ostatni podczas zatrzymania.
- Automatycznie adoptuje procesy, które straciły rodziców i zajmuje się nimi (np. usuwa zombie).

Teraz zbadamy jego podstawową rolę:

• Nadzoruje uruchomienie i zatrzymanie systemu.

Korzystanie z sieci: potrzebne dane konfiguracyjne

Konfiguracja jądra

- Adres IP komputera, np. 192.168.1.1
- Maska sieci wycina numer sieci z adresu IP, np. 255.255.0. Adresem sieci jest w tym przykładzie 192.168.1.0. Adres IP i maskę podaje się często w notacji CIDR, np.: 192.168.1.1/24.
- Adres bramy domyślnej, np. 192.168.1.254. Musi być w tej samej sieci, co komputer.
 Zbyteczny w razie kompunikacji lokalnej.

Konfiguracja niezbędnych usług w przestrzeni użytkownika

Adresy serwerów DNS (53/udp)

Dodatkowe usługi

- Adresy serwerów czasu (NTP, 123/udp)
- Adresy serwerów SMB, Netbios itp.
- PXE: protokoły BOOTP i TFTP.

Przykład: konfiguracja stosu protokołów sieciowych jądra

- Komunikacja jądra z przestrzenią użytkownika: interfejs gniazdowy NETLINK.
- Programy takie jak ip(1) zapewniają CLI.

Przykład statycznej konfiguracji usług sieciowych

```
ip link set up dev eth0
ip address add 10.13.1.7/16 dev eth0
ip route add defult via 10.13.1.1
```

Do tego trzeba skonfigurować usługi warstwy aplikacji (DNS i in.):

```
echo "nameserver 8.8.8.8" | resolvconf -a eth0
```

- Można umieścić w skrypcie powłoki wykonywanym podczas uruchamiania systemu.
- Lepiej: specjalne programy i pliki konfiguracyjne.

Narzędzie CLI do konfigurowania stosu protokołów sieciowych

```
ip[link|addr|addrlabel|route|rule|neigh|ntable|
    tunnel|tuntap|maddr|mroute|mrule|monitor|xfrm
    netns|12tp|tcp_metrics]
```

- Warto znać link, addr i route.
- Inne ważne narzedzia: ethtool i ss.
- Legacy: ifconfig, route, netstat, brctl, vconfig.

Przykłady

- ip link set eth0 up
- ip link set eth0 address xx:xx:xx:xx:xx
- ip link set eth0 name remote
- ip link -d
- ip addr add 192.168.1.1/24 dev eth0
- ip addr flush dev eth0
- ip route add default via 192.168.1.254

13 / 62

- Biblioteka GNU NSswitch (glibc6), plik nsswitch.conf(5).
- Plik hosts(5).
- Plik resolv.conf(5) i opcja nameserver.
- Funkcje biblioteczne getaddrinfo(3), getnameinfo(3), gethostbyname(3) itp.
- Program GNU resolvconf(8) (pakiet resolvconf).
- Program getent(1), np. getent hosts dns-name.
- Programy host(1), dig(1), nslookup(1).
- Serwery DNS Google'a: 8.8.8.8, 8.8.4.4.
- Lokalne serwery DNS. Wpisy lokalne. Kwestia poufności.

Konfiguracja automatyczna: serwis DHCP

- Automatycznie konfiguruje jądro i usługi przestrzeni użytkownika.
- Wymaga działającego serwera DHCP w sieci.
- Polecenie dhclient(8). Opcje -v, -x, -r.
- Uwaga: polecenie dhclient(8) się demonizuje!
 Wyłączyć (opcje -x lub -r) przed ponownym uruchomieniem.

Przykład: konfiguracja sieci w Debianie

- Specjalny program ifup (alias ifdown, ifquery).
- Główny plik konfiguracyjny: /etc/network/iterfaces.
- Polecenie ifup -a uruchamiane podczas startu systemu, a polecenie ifdown -a — podczas zatrzymania.
- W katalogach /etc/network/{if-pre-up,if-up,if-down,if-post-down}.d/ można umieszczać skrypty wykonywane podczas zmiany stanu interfejsów. Programy, które używają sieci (np. demon sshd) mogą umieszczać tam swoje hooki.
- Współpracuje z pakietami konfigurującymi różne usługi warstwy aplikacji (DNS, NTP, VPN itp.)
- Zob. ifup(8), interfaces(5).

```
auto lo
interface lo inet loopback
allow-hotplug eth0
interface eth0 inet static
   address 10.13.1.7
   netmask 255,255,0.0
   gateway 10.13.1.1
   # optional
   network 10.13.0.0
   broadcast, 10, 13, 255, 255
   # dns-* options are implemented by the resolvconf
   # package, if installed
   dns-nameserver 8.8.8.8
   # openvpn option is implemented by the openvpn package,
   # if installed
   openupn privnet
```

```
iface dom inet static
        address 192,168,1,1
        netmask 255,255,255.0
        gateway 192.168.1.254
        dns-nameservers 8.8.8.8 8.8.4.4
        openvpn praca
iface szkola inet dhcp
iface domwifi inet dhcp
        wpa-ssid domektomek
        wpa-psk 050edd02ad44627b16ce0151668f5f53c01b
```

Użycie:

- ifup eth0=szkola
- ifup wlan0=domwifi
- Pamiętaj: co się ifup-owało trzeba ifdown-ować!

18 / 62

Trwała konfiguracja (przywracana podczas startu systemu)

Klasyczne rozwiązanie w Debianie

- Katalog: /etc/network/
- Plik: interfaces(5) i podkatalog interfaces.d
- Polecenia: ifup(8), ifdown(8)
- Podkatalogi: if-pre-up.d, if-up.d, if-down.d, if-post-down.d.
- Mechanizm run-parts(8) pluginy dla różnych usług sieciowych: DNS (resolvconf(8)), VLAN-y, WiFi itp.
- Uruchamiane przez serwis /etc/init.d/networking (SysV Init) lub networking.target (systemd).

Systemd

• Jednostki *.link i *.network

Rozwiązanie á la Windows: Network Manager

• W Debianie Network Manager ignoruje interfejsy wymienione w interfaces(5).

RC (run command)

- /sbin/init musi umieć uruchamiać programy takie jak ifup/ifdown podczas startu/zatrzymania systemu.
- Klasyka (Reasearch Unix, BSD): skrypty powłoki /etc/rc i /etc/rc.shutdown uruchamiane (execve) przez /sbin/init. Dodatkowo pliki konfiguracji domyślnej (/etc/default/rc.conf) i lokalnej (/etc/rc.conf). Konsole konfigurowane bezpośrednio przez /sbin/init zgodnie z plikiem /etc/ttys. W późniejszych systemach dodatkowo skrypt lokalny /etc/rc.local.
- Modularyzacja (FreeBSD \geq 5.0 i NetBSD \geq 1.5): zestaw skryptów w katalogu /etc/rc.d/ uruchamianych przez /etc/rc zgodnie z konfiguracją w rc.conf.
- W Uniksach Systemu V i niektórych dystrybucjach Linuksa bardziej rozbudowany SysV Init.
- W nowych dystrybucjach Linuksa SystemD.
- Wiele innych rozwiązań, np. OpenRC (Gentoo, także Alpine).

Potrzeba modularyzacji

- Pojedynczy skrypt lub plik konfiguracyjny wygodne do edytowania przez administratora, ale bardzo kłopotliwe do automatycznej aktualizacji.
- Bardzo utrudniają np. automatyczne instalowanie pakietów, które wymagają zmiany konfiguracji wielu aspektów systemu.
- Zaleta: po instalacji każdego programu administrator przechodzi "szkolenie"
 z konfigurowania tego programu, inaczej nie zostanie on uruchomiony!
- Anegdota: Cisco Packet Tracer i /etc/profile.

Popularne rozwiązanie modularyzacji konfiguracji

- Główny plik konfiguracyjny programu *progname* to /etc/*progname*.conf lub /etc/*progname*.
- Dodatkowo katalog /etc/progname.d/.
- W głównym pliku konfiguracyjnym instrukcja include /etc/progname.d/*
- Przykłady: apt/sources.list, bash_completion, /etc/network/interfaces, ld.so, pam, profile, rsyslog, sysctl, timezone itd.
- Instalator programu *otherprog* dodaje osobny plik konfiguracyjny programu *progname*: /etc/*progname*.d/*otherprog*.conf.

run-parts
$$\begin{bmatrix} --\text{test} \\ --\text{list} \\ --\text{verbose} \\ --\text{record} \end{bmatrix}$$
 [$--\text{regex}=RE$] [$--\text{arg}=arg$...] dir

- ullet Uruchamia w kolejności alfabetycznej wszystkie pliki wykonywalne w katalogu dir których nazwy pasują do wzorca RE przekazując im jako parametry argumenty arg.
- Dalsze opcje: --reverse, --exit-on-error, --new-session, --umask=umask, --lsbsysinit.
- Blokowanie skryptów przed wykonaniem przez run-parts: odebrać prawa do wykonania.
- Sprawdzanie, które skrypty zostaną wykonane: run-parts --test.

Przykłady

ifup/ifdown

- Program ifup/ifdown wykonuje run-parts /etc/network/if-option.d, gdzie option to pre-up, up, down, post-down odpowiednio przed i po uruchomieniu oraz przed i po zatrzymaniu interfejsu.
- Przekazywane zmienne środowiskowe: IFACE, LOGICAL, ADDRFAM, METHOD, MODE, PHASE, VERBOSITY, PATH, IF_*.
- Dowolny program, którego praca zależy od konfiguracji interfejsów może umieścić w tych katalogach swoje skrypty, które wykonają odpowiednie czynności podczas zmiany stanu interfejsów.

cron

- Raz na godzinę/dobę/tydzień/miesiąc demon crond wykonuje run-parts /etc/cron.{hourly,daily,weekly,monthly}/
- Dowolny program, który wymaga okresowego wykonywania pewnych czynności, może umieścić w tych katalogach swoje skrypty.

Init — proces o numerze 1

Cechy procesu init

- Najważniejszy demon w systemie.
- Jako jedyny proces jest uruchamiany bezpośrednio przez jądro.
- Jest pierwszym procesem uruchomionym w przestrzeni użytkownika.
- Jest przodkiem każdego procesu.
- Kończy działanie jako ostatni.

Zadania procesu init

- Rozruch systemu:
 - skonfigurowanie systemu po uruchomieniu (montowanie dysków, konfiguracja sieci itp.),
 - uruchomienie i nadzorowanie pracy wszystkich serwisów.
- Zamknięcie systemu:
 - dekonfiguracja systemu (np. odmontowanie dysków itp.),
 - zatrzymanie serwisów,
 - wyłączenie maszyny.
- Reparenting osieroconych procesów i sprzątanie po zakończonych procesach.

Klasyczny init system: BSD Init

Skrypty powłoki

- /etc/rc uruchamiany przez /sbin/init podczas rozruchu systemu.
- /etc/rc.shutdown uruchamiany przez /bin/init podczas zatrzymania systemu.
- /etc/rc.d/service po jednym dla każdego serwisu.
- /etc/defaults/rc.conf konfiguracja domyślna.
- /etc/rc.conf konfiguracja lokalna systemu.

Skrypty /etc/rc i /etc/rc.shutdown

- Wczytują pliki /etc/defaults/rc.conf i /etc/rc.conf.
- Używają programu rcorder(8) do ustalenia kolejności uruchamiania/zatrzymywania serwisów (jedyny nie-skrypt w systemie!)
- W podanej kolejności wykonują skrypty /etc/rc.d/service.

```
/etc/rc.d/ssh:
#!/bin/sh
# PROVIDE: sshd
# REQUIRE: LOGIN FILESYSTEMS
# KEYWORD: shutdown
. /etc/rc.subr
name="sshd"
desc="Secure Shell Daemon"
rcvar="sshd_enable"
command="/usr/sbin/${name}"
keygen_cmd="sshd_keygen"
start_precmd="sshd_precmd"
reload_precmd="sshd_configtest"
restart_precmd="sshd_configtest"
configtest_cmd="sshd_configtest"
pidfile="/var/run/${name}.pid"
extra_commands="configtest keygen reload"
. . .
load_rc_config $name
run rc command "$1"
```

```
/etc/defaults/rc.conf:
sshd enable="NO"
sshd_program="/usr/sbin/sshd"
sshd_flags=""
. . .
/etc/rc.conf:
sshd enable="YES"
```

```
hostname="host"
kevmap="pl.kbd"
ifconfig_re0="DHCP"
kld list="i915kms.ko"
dumpdev="NO"
local_unbound_enable="NO"
sendmail_enable="NO"
sendmail_submit_enable="NO"
sendmail_outbound_enable="NO"
sendmail_msp_queue_enable="NO"
sshd enable="YES"
ntpdate_enable="YES"
powerd_enable="YES"
zfs enable="YES"
sddm enable="YES"
dbus enable="YES"
hald_enable="YES"
clear_tmp_enable="YES"
geli_groups="storage"
geli_storage_flags="-k /etc/crypto.kev -p"
geli_storage_devices=\
   "label/storage_disk1 label/storage_disk2 label/storage_disk3 gpt/zstorage_slog"
devfs_system_ruleset="localrules"
```

Cechy BSD Init

Zalety

- Demon /sbin/init uruchamia pojedynczy skrypt powłoki podczas uruchamiania/zatrzymania systemu i więcej się nie interesuje rozruchem/zatrzymaniem.
- Cały rozruch/zatrzymanie jest wykonywany wyłącznie przez zbiór skryptów powłoki.
- Konfigurowanie prostej instalacji ogranicza się do edycji pojedynczego pliku.

Wady

- Sekwencyjny (cały rozruch w pojedynczym wątku procesora).
- Powolny (wykonanie skryptów powłoki).
- Praktycznie brak nadzoru nad uruchomionymi serwisami.

Dygresja: metodologie programowania

Imperatywne silnia = 1; while (n > 0) { silnia *= n--; }

Deklaratywne

Pułapki

- Niejasne działanie dla n < 0.
- Zmienia wartość n.

Zalety

 Opis tego, co chcemy osiągnąć, a nie jak to zrobić.

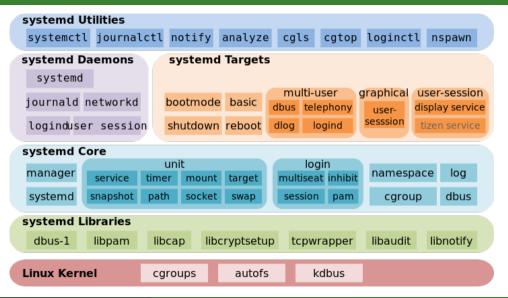
30 / 62

Programowania deklaratywne rozwinęło się wraz z językami funkcyjnymi (Lisp, Hope, SML, Miranda, Haskell). Sukcesy w głównym nurcie informatyki:

- Języki skryptowe: Python, Ruby.
- Języki zapytań w bazach danych: SQL.
- Systemy zarządzania konfiguracją: CFEngine, Puppet.
- Init systemy: OpenRC, SystemD.

- Lennart Poettering, Kay Sievers, Harald Hoyer, Daniel Mack, Tom Gundersen, David Herrmann, 2010.
- Nowe podejście nawiązujące do idei dependecy-based boot.
- Składniki systemu są opisane za pomocą osobnych plików konfiguracyjnych.
- Brak skryptów rc: wszystkie czynności wykonuje /sbin/init.
- Jednostki SystemD opisują zasoby i zależności pomiędzy nimi.
- Katalogi zawierające jednostki: /{etc,run,lib}/systemd/system/, w podanej kolejności (np. plik w etc przesłania lib).
- Składnia jednostek: inspirowana przez pliki XDG *.desktop i pliki *.ini Microsoftu.

SystemD


```
[Unit]
Description=OpenBSD Secure Shell server
After=network.target auditd.service
ConditionPathExists=!/etc/ssh/sshd_not_to_be_run
[Service]
EnvironmentFile=-/etc/default/ssh
ExecStartPre=/usr/sbin/sshd -t
ExecStart=/usr/sbin/sshd -D $SSHD_OPTS
ExecReload=/usr/sbin/sshd -t
ExecReload=/bin/kill -HUP $MAINPID
KillMode=process
Restart=on-failure
[Install]
WantedBy=multi-user.target
Alias=sshd.service
```

```
service serwis
   socket gniazdo; usługa podobna do xinetd
   device konfiguracia urzadzeń
    mount punkt montowania; odpowiada pojedynczemu wierszowi /etc/fstab
automount punkty automontowania
     swap partycia lub plik wymiany
   target cel konfiguracji; odpowiada runlevelowi
     path ścieżka w systemie do katalogu lub pliku
    timer odpowiada usłudze cron
 snapshot zapisany stan SystemD
    slice hierarchiczna grupa jednostek
    scope zewnetrznie utworzony proces
```

Polecenia SystemD

- systemctl, journalctl, loginctl, machinectl, busctl, timedatectl, localectl, hostnamectl
- systemd-cgls, systemd-cgtop, systemd-nspawn, systemd-analyze, systemd-cat, systemd-detect-virt, systemd-delta, systemd-run, systemd-path
- systemd, systemd-notify, systemd-tty-ask-password-agent, systemd-ask-password, systemd-machine-id-setup, systemd-tmpfiles, systemd-inhibit, systemd-escape, systemd-stdio-bridge

Sprawdzanie zależności targetów

- systemctl list-*
- systemctl list-dependencies graphical.target

Zmiana targetu

• systemctl isolate ...

Sprawdzanie konfiguracji i stanu usług

• systemctl status|show|cat ...

Zmiana konfiguracji i stanu usług

• systemctl enable|disable|start|stop|reload|restart ...

Konfiguracja SystemD

Stale działające demony /sbin/init (link do /lib/systemd/systemd):

- systemowy,
- użytkownika (opcja --user).

Kolejność wyszukiwania plików jednostek systemowych:

- /etc/systemd/system/
- /run/systemd/system/
- /lib/systemd/system/

Kolejność wyszukiwania plików jednostek użytkownika:

- \$XDG_CONFIG_HOME/systemd/user/
- \$HOME/.config/systemd/user/
- /etc/systemd/user/
- /run/systemd/user/
- \$XDG_DATA_HOME/systemd/user/
- \$HOME/.local/share/systemd/user/
- /usr/lib/systemd/user/

Targety

- Odpowiedniki runleveli z SysV Init.
- Tak jak w OpenRC mają swoje nazwy i jest ich wiele (kilkadziesiąt).
- Link symboliczny /lib/systemd/system/default.target
- Kompatybilność z SysV Init: runlevel{0..6}.target linki do, odpowiednio, poweroff.target, rescue.target, multi-user.target, graphical.target i reboot.target.
- Zależności targetu X: linki symboliczne w katalogu /etc/systemd/system/X.target.wants/.
- Dodawanie usuwanie zależności (linków): systemctl [enable|disable] unit
- Nazwa targetu jest podana w treści unit-u (WantedBy).
- Konfiguracja niestandardowych targetów: ręcznie za pomocą ln -s.

- X. service opisuje serwis (przeważnie demona). **Zastępuje** /etc/rc.d/X (BSD) i /etc/init.d/X (SysV).
- X. socket opisuje gniazdo (lokalne lub sieciowe). Powinien mu towarzyszyć X. service. Serwis jest uruchamiany miarę potrzeb, w razie połączenia klienta z gniazdem. **Zastępuje** inetd(8), xinetd(8).
- X. timer opisuje periodyczne uruchamianie usługi. Powinien mu towarzyszyć X. service lub inna jednostka uruchamiana periodycznie. **Zastępuje** cron(8), anacron(8).
- X.device opis konfiguracji urządzenia. Zastępuje konfigurację udevd w /etc/udev/*.
- X.link i X.network konfiguracja interfejsów sieciowych i sieci. **Zastępuje** interfaces(5).
- X.netdev konfiguracja interfejsów wirtualnych. **Zastępuje** brctl(8), vconf(8) i in.

- X. path monitoruje ustaloną ścieżkę w systemie plików. Powinien mu towarzyszyć
 X. service lub inna jednostka uruchamiana w razie zmiany ścieżki. Wykorzystuje inotify(7). Zastępuje inotify_watch(1).
- X.mount opis punktu montażowego. **Zastępuje** jeden wiersz fstab(5).
- X.swap konfiguracja partycji wymiany. **Zastępuje** wpis w fstab(5).
- X. automount wyzwalacz montowania w miarę potrzeb. Powinien mu towarzyszyć opis punktu montażowego X. mount. Zastępuje inotify_wait(1).
- *X.*scope, *X.*slice grupowanie procesów z wykorzystaniem cgroups. **Zastępują** libcgroup(3).
- X. snaphot zapis stanu systemu.

```
fstrim.timer
[Unit]
Description=Discard unused blocks once a week
Documentation=man:fstrim
[Timer]
OnCalendar=weekly
AccuracySec=1h
Persistent=true
[Install]
WantedBy=timers.target
```

Przykład: fstrim, cd.

fstrim.service

[Unit]

Description=Discard unused blocks

[Service]

Type=oneshot

ExecStart=/sbin/fstrim -av

Przykład: eth0

eth0.link

[Match]

MACAddress=00:36:e4:aa:33:76

[Link]

MACAddressPolicy=random

Name=eth0

99-default.link

[Link]

NamePolicy=kernel database onboard slot path mac

MACAddressPolicy=persistent

```
tmp.service
[Unit]
Description=Temporary Directory
Documentation=man:hier(7)
Documentation=http://www.freedesktop.org/wiki/Software/...
ConditionPathIsSymbolicLink=!/tmp
DefaultDependencies=no
Conflicts=umount.target
Before=local-fs.target umount.target
After=swap.target
[Mount]
What=tmpfs
Where=/tmp
Type=tmpfs
Options=mode=1777, strictatime, nosuid, nodev
[Install]
WantedBy=local-fs.target
```

zramswap.service

```
[Unit]
Description=Configure zram device and use it for swap
After=systemd-modules-load.service
[Service]
RemainAfterExit=ves
ExecStartPre=/bin/sh -c '/sbin/zramctl -f --size 3072M > /run/zramswap'
ExecStart=/bin/sh -c 'test -b $(cat /run/zramswap) || exit 1; \
  /sbin/mkswap $(cat /run/zramswap); \
   /sbin/swapon -o discard $(cat /run/zramswap),
ExecStop=/bin/sh -c 'test -b $(cat /run/zramswap) || exit 1; \
  /sbin/swapoff $(cat /run/zramswap),
ExecStopPost=/bin/sh -c 'test -b $(cat /run/zramswap) || exit 1; \
   /sbin/zramctl -r $(cat /run/zramswap); cat /dev/null > /run/zramswap'
[Install]
WantedBy=sysinit.target
```

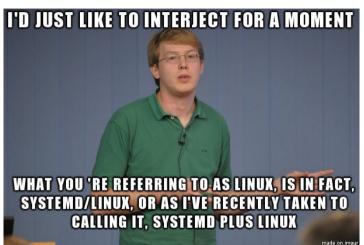
Krytyka SystemD

- Zbyt skomplikowany i rozbudowany.
- Zamienia Linuksa (filozofia klocków Lego) w monolit złożony z jednego wielkiego programu
 nie pozostawia miejsca na wybór komponentów dystrybucji.
- Sprzeczny z filozofią Uniksa.
- Zamiast wolności wyboru fragmentów oprogramowania dyktatura SystemD.
- Przerost funkcji kosztem modularności i jakości kodu.
- Po wprowadzeniu SystemD jako domyślnego systemu w Debianie powstał fork Devuan.
- W Debianie są spakietowane także stary SysV Init i OpenRC. Jednak nie ma wymogu, aby pakiety zawierały konfigurację dla tych systemów (dla SystemD też nie, ale on ma mechanizmy kompatybilności z SysV Init).

Lennart Poettering

- 15/10/1980, Guatemala
- obywatelstwo niemieckie
- Autor:
 - PulseAudio (2004)
 - Avahi (2005)
 - SystemD (2010)
- Krytykuje filozofię Uniksa.
- Krytykuje przenośność oprogramowania (portability vs. innovation), postuluje zerwanie kompatybilności Linuksa z POSIX i SUS.
- Krytykuje linuksowy sposób dystrybucji oprogramowania.

The classic Linux distribution scheme is frequently not what end users want, either. Many users are used to app markets like Android, Windows or iOS/Mac have. Markets are a platform that doesn't package, build or maintain software like distributions do, but simply allows users to quickly find and download the software they need, with the app vendor responsible for keeping the app updated, secured, and all that on the vendor's release cycle.

Dygresja: czego oprogramowanie nie powinno robić

Nieoczekiwane połączenia z Internetem

- systemd-timesyncd.service i serwery NTP. Trzeba wiedzieć, żeby wyłączyć: timedatectl set-ntp false
- Amarok i CDDB
- vim i słownik ortograficzny języka polskiego
- Aplikacje nieprzeznaczone do łączenia się z Internetem nie powinny tego robić!

Nieoczekiwane modyfikacje plików

- ebook-viewer modyfikuje przeglądane pliki EPUB
- Aplikacje nieprzeznaczone do modyfikowania plików nie powinny tego robić!

Nie inwestuję w instrumenty finansowe, których nie rozumiem.

— Warren Buffet

Nie używam programów, których nie rozumiem.

— Ja

System V Init

- Główny plik konfiguracyjny: /etc/inittab.
- Koncepcja runlevels.
- Biblioteka skryptów uruchamiających w /etc/init.d/.
- Katalog /etc/rcS.d/ oraz dla każdego runlevelu katalog /etc/rci.d/.
- Program telinit(8) do zmiany bieżącego runlevelu.

Katalog /etc/init.d/

- Zawiera skrypty konfigurujące usługi, po jednym dla każdej usługi.
- Każdy skrypt wymaga jednego parametru: start, stop, reload, force-reload, restart, status.
- Skrypt można uruchamiać samodzielnie, np.: /etc/init.d/usługa stop.
- Specjalne polecenie service(8): service *script* command
 - service --status-all

50 / 62

- Opisują stan konfiguracji systemu (które skrypty z /etc/init.d należy wykonać z parametrem start lub stop).
- Ponumerowane liczbami, zwykle 0-6.
- W Debianie było: 0 shutdown, 1 single user mode, 2 multiuser terminal, 3, 4 user defined, 5 multiuser graphical, 6 reboot.
- Dodatkowo: S single user mode.
- Z każdym runlevelem i jest związany katalog /etc/rci.d/. Dodatkowo katalog /etc/rcS.d/.
- W każdym katalogu dowiązania symboliczne do skryptów z /etc/init.d.

- Nazwa dowiązania Snnusługa odpowiada uruchomieniu skryptu /etc/init.d/usługa z parametrem start, a Knnusługa — stop.
- Liczby dwucyfrowe nn zapewniają odpowiednią kolejność.
- Skrypt /etc/init.d/rc wywołany z parametrem i wywołuje skrypt z /etc/init.d z parametrem start jeśli w nowym runlevelu jego dowiązanie zaczyna się na S, a w poprzednim runlevelu nie było S itd.
- Skrypty z /etc/rcS.d/ wykonywane przed (1-5) lub po (0, 6) skryptach /etc/rci.d/.

Główny plik konfiguracyjny /etc/inittab

Zawiera m. in.:

- Numer domyślnego runlevelu, np. id:5:initdefault:.
- Konfigurację terminali, np. 1:2345:respawn:/sbin/agetty tty1
- Uruchomienie skryptów runlevelu, np. 15:wait:/etc/init.d/rc 5

Zarządzanie dowiązaniami w katalogach /etc/rci.d/

- Dawniej można było ręcznie użyć ln -s.
- Problem: dobranie właściwej kolejności skryptów.
- Rozwiązanie: Dependency-based boot.
- Nagłówki skryptów z /etc/init.d:

```
### BEGIN INTT INFO
# Provides:
                     boot_facility_1 [ boot_facility_2 ...]
# Required-Start:
                     boot_facility_1 [ boot_facility_2 ...]
# Required-Stop:
                     boot_facility_1 [ boot_facility_2 ...]
# Should-Start:
                     boot_facility_1 [ boot_facility_2 ...]
                     boot_facility_1 [ boot_facility_2 ...]
# Should-Stop:
# X-Start-Before:
                     boot_facility_1 [ boot_facility_2 ...]
                     boot facility 1 [ boot facility 2 ...]
# X-Stop-After:
# Default-Start:
                     run level 1 [ run level 2 ...]
# Default-Stop:
                     run_level_1 [ run_level_2 ...]
# X-Interactive:
                     true
  Short-Description:
                     single_line_description
# Description:
                     multiline_description
### END INIT INFO
```

- Niskopoziomowe polecenie insserv(8) wyliczające właściwą kolejność skryptów na podstawie nagłówków.
- Wylicza pliki /etc/init.d/.depend.{boot,start,stop} w składni podobnej do Makefile.
- Konfiguracja: /etc/insserv.conf i /etc/insserv.conf.d/*.
- Konfiguracja katalogów /etc/rci.d/ polecenie update-rc.d(8):

```
update-rc.d [-n] [-f] ustuga remove update-rc.d [-n] ustuga defaults update-rc.d [-n] ustuga disable|enable [ S|2|3|4|5 ] update-rc.d [-n] ustuga start|stop
```

• Ostatnia wersja odpowiada poleceniu service.

Krytyka SysV Init

Wady

- Jest powolny.
- Bardzo trudno zrównoleglić (procesory mają obecnie wiele rdzeni!).
- Runlevels są zbyt ograniczone (jest ich mało, nie są hierarchiczne).
- LSB dependency boot headers są zbyt ograniczone.
- Poza respawn w inittab brak możliwości nadzorowania i wznawiania upadłych serwisów.
- Brak jednolitego logowania zdarzeń (rsyslog nie wystarcza).
- Brak jednolitego zarządzania zasobami (w tym wykorzystania *cgroups* i *namespaces*).

Lepsze rozwiązania

- SystemD uniwersalny, rozbudowany.
- OpenRC prosty, ale z ograniczeniami.

Deklaratywne podejście do rozruchu systemu

Runlevel powinien opisywać konfigurację docelową, a nie sposób jej osiągnięcia.

Najstarsze implementacje

- SysV Init LSB script dependency information oryginalnie Suse Linux, 2000.
 Zaadaptowane przez większość dystrybucji, w tym Debiana.
- Gentoo modular init scripts (Baselayout), 2001. Niezależny projekt w 2007 pod nazwą OpenRC (główny program przepisany w C). Od 2011 z powrotem jako część projektu Gentoo.

Linux Standard Base script dependency headers

- Usługi: serwisy oraz usługi systemowe, np. local_fs, syslog (zob. /etc/insserv.conf).
- Usługi (facilities) są wierzchołkami grafu zależności.
- Zależności opisane za pomocą nagłówków w skryptach:
 - Provides
 - Required-Start, Required-Stop (hard dependency)
 - Should-Start, Should-Stop (soft dependency)
 - Default-Start, Default-Stop (runlevel reverse dependency)
 - X-Start-Before, X-Stop-After (reverse dependency)
 - X-Interactive (needs user interaction, don't parallelize)
 - Short-Description, Description
- insserv statycznie wyznacza porządek uruchamiania/zatrzymywania (Makefile-like /etc/init.d/.depend.{boot,start,stop}).
- startpar(8) uruchamiany przez init(8) uruchamia równolegle skrypty z /etc/init.d/zgodnie z porządkiem zapisanym w plikach .depend.*.

OpenRC

- Opis serwisu podzielony na konfigurację /etc/conf.d/service i skrypt inicjalizujący /etc/init.d/service.
- Oba pliki: POSIX sh, interpretowane przez /sbin/openrc-run.
- Biblioteka funkcji pomocniczych: libeinfo.
- Na wzór Debiana polecenie start-stop-daemon(8).
- Skrypt serwisu zawiera funkcję depend opisującą zależności.
- Argumenty skryptu: start, stop, status.
- Program /sbin/openrc uruchamiany przez init(8).
- openrc(8) ma za zadanie osiągnąć podany runlevel, po czym zapisuje stan systemu i kończy działanie.
- Skompilowana konfiguracja jest zapisana w cache'u. openrc(8) używa mtime do śledzenia zmian w plikach źródłowych.
- Stan systemu można sprawdzać (rc-status(8)) i modyfikować (rc-service(8)).
- Wywołanie openrc (8) bez parametru przywraca konfigurację bieżącego runlevela.

Instytut Informatyki UWr Linux 8 22 kwietnia 2024 59 / 62

Konfiguracja OpenRC

Zależności w funkcji depend() skryptu serwisu

- need (hard dependency)
- want (medium dependency)
- use (soft dependency)
- before, after (soft reverse dependency)
- provide
- keyword (platform-specific override)

Runlevels

- Runlevele mają nazwy, a nie numery. Może ich być dowolnie wiele.
 Są plikami w katalogu /etc/runlevels/.
- Runlevele zależą od serwisów.
- Zależności runleveli można zmieniać za pomocą rc-update(8).
- Stacked runlevels zależności runleveli od innych runleveli.
- Współbieżne uruchamianie jako opcja.

Monitorowanie serwisów w OpenRC

- openrc(8) kończy pracę po osiągnięciu podanego runlevela.
- Monitorowanie serwisów możliwe poprzez zastąpienie polecenia start-stop-daemon(8) wywołaniem demona nadzorującego: runit (reimplementacja daemontools) albo s6.
- Własna implementacja: supervise-daemon(8). Uruchamiany program nie może się fork-ować.
- Można korzystać z *cgroups*, np. rc-service *service* cgroup-cleanup

OpenRC a SysV Init z dependency boot headers

- OpenRC zachowuje większość terminologii i zwyczajów SysV Init.
- Funkcja depend skryptu serwisu odpowiada dependency boot headers.
- Wygodniejszy opis runleveli, możliwość ich hierarchizacji.
- Dynamiczne wyznaczanie grafu zależności (w SysV Init statyczne za pomocą insserv(8)).
- Możliwość korzystania z cgroups w celu np. zatrzymywania grup zależnych serwisów.